بسم الله الرحمن الرحيم

୧୦ ନଭେମ୍ବର ୨୦୧୭ ଖୁତବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ବୟତୁଲ୍ ଫୁତୁହ୍, ଲଣ୍ଡନ

ଦେଖ ପବିତ୍ର କୋରାନର କିଭଳି ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ରହିଛି କି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କିଛି କରିବାକୁ କଦାପି ନପ୍ରବର୍ତାଉ । ଏପରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଜଣେ ମୋମିନ୍‌ର କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ କି ସେ ଅନ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରର ପ୍ରତିଶୋଧ ସେହିପରି ନେବ ଓ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାରୁ ଓହରିଯିବ । ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ ରହି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଅ, ଯଦିଚ ଏହା ତୁମାମନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହୋଇଥାଉ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ ଏବଂ ସୁରେ ଫାତିହାର ଆବୃତି କରିବା ପରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ:ବ ନିମ୍ନୋକ୍ତ ପଙ୍କ୍ତିଂ ପାଠ କରି କହିଲେ- **ୟା ଆୟୁହଲ୍ ଲଜିନା ଆମନୁ କୁନୁ କଓ୍ୱାମିଇନା ବିଲ୍ କିସ୍‌ତି ଶୁହଦାଆ ଲିଲ୍ଲାହି ଓ୍ୱଲୌଆଲା ଅନ୍‌ଫୁସିକୁମ୍ ଅଓ୍ୱିଲ୍ ଓ୍ୱଲିଦୈନି ଓ୍ୱଲ୍ ଅକ୍‌ରବିନ୍ ଇଁୟକୁ ଗନିୟାନ୍ ଅଓ୍ୱ ଫକିରାନ୍ ଫାଲ୍‌ଲାହୁ ଅଓ୍ୱଲା ବିହିମା । ଫମାତତ୍ ତବିଉଲ୍ ହଓ୍ୱା ଅନ୍‌ତାଦିଲୁ ଓ୍ୱଇନ୍ ତଲ୍‌ଉ ଅଓ୍ୱ ତୁରିଜୁ ଫଇନ୍ନଲ୍‌ଲାହା କାନା ବିମା ତାମଲୁନା ଖବିରା (*ସୁରେ ନିସା - ୧୩୬*) ୟା ଆୟୁହଲ୍ ଲଜିନା ଆମନୁ କୁନୁ କଓ୍ୱାମିଇନା ଲିଲ୍ଲାହି ଶୁହଦାଆ ବିଲ୍‌କିସ୍ତ ଓ୍ୱଲା ୟଜ୍‌ରିମନ୍ନକୁମ୍ ଶନାଆନୁ କୌମିନ୍ ଅଲା ଅଲ୍ଲା ତାଦିଲୁ ଇଦିଲୁ ହୁଓ୍ୱା ଅକ୍‌ରବୁ ଲିତ୍‌ତକଓ୍ୱା ଓ୍ୱତ୍‌ତକୁଲ୍ଲାଃ । ଇନ୍ନଲ୍ ଲ୍ଲାହା ଖବିରୁମ୍ ବିମା ତାମଲୁନ୍ (*ମାଏଦାଃ - ୯*) ଓ୍ୱ ମିମ୍ ମନ୍ ଖଲକ୍‌ନା ଉମ୍ମତୁଇଁ ୟହ୍‌ଦୁନା ବିଲ୍ ହକ୍‌କି ଓ୍ୱବିହି ୟାଦିଲୁନ୍ (*ଆରାଫ୍ - ୧୮୨*)** କହିଲେ ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ଯେଭଳି ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ତରର ନ୍ୟାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାର ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି, ସେମିତି ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟବଶତଃ ବର୍ତମାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ତରରେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମୂଖ୍ୟ ଓ ମୌଲବିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ବଡ଼ ଗୋଷ୍ଠୀମାନ ରହିଛନ୍ତି ଯେ ନ୍ୟାୟ (ଆଚରଣ) କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହାନ୍ତି । ଏହିପରି ଘରେ, ଜନସାଧାରଣରେ ତଥା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରିବାର ଯେପରି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଜଣେ ମୋମିନ୍‌ଠାରୁ ଯାହା ଆଶା କରାଯାଇଥାଏ ତାହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥାଏ । ଘରୋଇ କଳହ ଯୋଗୁଁ ଅନେକ ସମୟରେ ପୁରୁଷ ଓ ମହିଳାଙ୍କ ତରଫରୁ ମିଥ୍ୟା ଅଭିଯୋଗଲଗାଇ ଅଦାଲତରେ ମୁକଦ୍ଦମା କରାଯାଇଥାଏ ଏବଂ ମିଛ ସାକ୍ଷୀ ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥାଏ । ଅସତ୍ ମାର୍ଗରେ ଅଧିକାର ନେବା କିମ୍ବା କାହାର ଅଧିକାର ଆତ୍ମସାତ କରିବା ପାଇଁ ମିଛ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଆଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏପରି ଲୋକେ ବହୁସଂଖ୍ୟା ରହିଛିନ୍ତି ଯେ ସତ୍‌ବଚନ କହିବା ପରିବର୍ତେ ମିଥ୍ୟା କହିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଅଦାଲତକୁ ଠକିଥାନ୍ତି । କେତେକସ୍ଥଳେ ନ୍ୟାୟବିଚାରକ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ହାସଲ କରିବାକୁଯାଇ ଭୂଲ ନିଷ୍ପତି ମଧ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହିଁ ଅପକର୍ମରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇଥାଏ । ପୁଣି ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ପ୍ରଶାସନ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିନଥାନ୍ତି, ନା ନିଜ ଅଧିନସ୍ଥ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରିଥାନ୍ତି । ନା ଦେଶଦେଶ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ପାରସ୍ପରିକ ସମ୍ପର୍କରେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରାଯାଇଥାଏ । ମୌଲବିମାନେ ଧର୍ମକୁ ନିଜ ସ୍ୱାର୍ଥ ପୂରଣ କରିବାର ମାଧ୍ୟମ ମନେକରି ବସିଛନ୍ତି ଏବଂ ଘୋଷଣା କରୁଛନ୍ତି କି ଆମେ ମୁସଲମାନ ଓ **ଖୈରେ ଉମ୍ମତ୍** ଅଟୁ ଏବଂ ଇସଲାମ ହିଁ ବିଶ୍ୱ ସମସ୍ୟାର ସବୁଠାରୁ ଉତମ ସମାଧାନ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛି । ନିଃସନ୍ଦେହ ମୁସଲମାନମାନେ **ଖୈରେ ଉମ୍ମତ୍** ଯଦି ସେମାନେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଏବଂ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଅମଳ କରନ୍ତି । ନିଃସନ୍ଦେହ ଇସଲାମ ହିଁ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସମସ୍ୟା ସମାଧାନର ବାଟ ଦେଖାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ ସର୍ତ ଏହି କି ଯେ, ଏହାର ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଁ ଯେଉଁ ପଙ୍କ୍ତିଂ ପାଠ କରିଆସିଲି ତାହା ତିନୋଟି ଭିନ୍ନ ସୁରାଃର ଅଟେ

ଅର୍ଥାତ ସୁରାଃ ନିସା, ସୁରାଃ ମାଏଦା ଓ ସୁରାଃ ଆରାଫ୍ । ପ୍ରଥମ ପକ୍ତିଂ (ସୁରାଃ ନିସା)ର ଅନୁବାଦ ଏପରିକି– ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ସୁଦୃଢ ରହି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ ହୋଇଯାଅ ଯଦିଚ ଏହା ତୁମାମନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ବା ତୁମମାନଙ୍କ ପିତାମାତା ଓ ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ହେଉଥାଏ । ସେ ସମ୍ଭ୍ରାନ୍ତ ଶ୍ରେଣୀର ହେଉ ଅବା ଗରିବ ଶ୍ରେଣୀର ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ହିଁ (ସମସ୍ତଙ୍କ)ର ଶୁଭଙ୍କାକ୍ଷୀ ଅଟନ୍ତି । ସୁତରାଂ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ନିଜ କୁପ୍ରବୃତିର ଅନୁସରଣ କର ନାହିଁ । ଯଦି ତୁମେ ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖିବ ବା (ସତ୍ୟକୁ) ଏଡ଼ାଇ ଦେବ ତେବେ (ମନେରଖ) ତୁମେମାନେ ଯାହା କିଛି କରୁଅଛ ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ବିଷୟରେ ନିଶ୍ଚିୟ ଅବଗତ ଅଛନ୍ତି ।

ଅତଃ ଏହା ଏପରି ଆଦେଶ ଯାହା ନ୍ୟାୟର ସ୍ତର ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥାଏ । ପାରିବାରିକ ମାମଲାରେ ତଥା ସାମାଜିକ ମାମଲାରେ ଯେଭଳି ପରିସ୍ଥିତି ହେଉନା କାହିଁକି ସର୍ବଦା ନ୍ୟାୟ କରିବାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରୁହ । ମୋମିନ୍ ପାଇଁ ଏହି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି କି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର୍ ଓ ତାଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ଏହା ସେତେବେଳେ ସମ୍ଭବ ଯେତେବେଳେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉପରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱାସ ରଖିବା ସହିତ ବିଶ୍ୱାସର ସର୍ବୋଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଓ ସୁଦୃଢ ରହିଥିବ । ବିଶ୍ୱାସ ସୁଦୃଢ ହେବା ସେତେବେଳେ ଜଣାଯାଇଥାଏ ଯେତେବେଳେ ମଣିଷ ନିଜ, ନିଜ ସ୍ୱପିଲା ଓ ପିତାମାତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଏ ତଥା ନିକଟ ସମ୍ପର୍କୀୟଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ଆପଣ କହିଲେ ଯଦି କାମନା ପୂରଣ କରିବାର ବଶବର୍ତୀ ହୋଇଯାଅ ତେବେ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣରୁ (ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ) ଦୂରେଇଯିବ । ଆଜିକାଲି ସମାଜରେ ଅନେକ ଏପରି ସମସ୍ୟା ଏଥିପାଇଁ ଉପୁଯୁଛି କି (ଲୋକଙ୍କ) ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଓ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ ବାକିରହି ନାହିଁ ଯାହାକି ଅଲ୍ଲାଃତାଲା (ସେମାନଙ୍କ)ଠାରୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛନ୍ତି । ନିଜ କଥାକୁ ବୁଲାଇ ବଙ୍କାଇ(ସୁନ୍ଦର ଶୈଳୀରେ) ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ସାଧାରଣ ହୋଇଗଲାଣି ।

ଦୁଃଖ ଏଥିପାଇଁ ଲାଗେ କି ଆମମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ହେବା ସତ୍ୱେ ସମାଜର ପ୍ରଭାବ ଓ ସଂସାରପ୍ରେମ ଯୋଗୁଁ ଏଭଳି କିଛି କଥା ଓ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଥାନ୍ତି ଯାହାକି ସତ୍ୟତାରୁ ବହୁ ଦୂରରେ ରହିଥାଏ । ଅଲ୍ଲାଃତାଲା ତ କହିଛନ୍ତି ଯଦିଚ ନିଜର କିମ୍ବା ନିଜ ପିତାମାତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କିଛି କ୍ଷତିହୁଏ ତଥାପି ଏଭଳି କଥା କୁହ ନାହିଁ ଯାହାକି ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖୁଥିବ ଓ ନିଜକୁ (ଉକ୍ତ ମାମଲାରୁ) ଦୂରେଇ ରଖୁଥିବ କି ସତ୍ୟ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ରକ୍ଷାପାଇବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଉଥିବ । ଏସବୁ ଆମେ ପ୍ରତିଦିନର ମାମଲାରେ ଦେଖୁଅଛୁ ଉଦାହରଣସ୍ୱରୂପ ପତିପତ୍ନୀଙ୍କ ମାମଲା, ଏପରି ଅନେକ ମାମଲା କଜାକୁ ଆସିଥାଏ ଯେଉଁଥିରେ ସତ୍ୟକୁ ଗୋପନ ରଖାଯାଇଥାଏ । (ଅର୍ଥ) ଦେବାନେବା ମାମଲାରେ ମଧ୍ୟ ସେହି ସମାନ କଥା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ । କେତେକ ଧାର୍ମିକ ଜ୍ଞାନ ରଖୁଥିବା ଓ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆଗ (ଧାଡ଼ି)ରେ ଥିବା ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ହରକତ କରିବସିଥାନ୍ତି କି ମଣିଷ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇଉଠେ କି ଏପରି ଜ୍ଞାନୀ, ଗୁଣୀ ଓ ବିଦ୍ୱାନ ଲୋକେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି କଥା କହିପାରନ୍ତି ।

ଯେଉଁ ଇମାମ୍‌ଙ୍କୁ ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛେ ସେ ତ ପବିତ୍ର କୋରାନର ଆଦେଶ ମୁତାବକ ଅମଳ କରିବାର ଏଭଳି ଉଦାହରଣ ଛାଡ଼ିଯାଇଛନ୍ତି ଯାହାକି ଅଣଅହେମଦିମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଚମ୍ବିତ ଓ ଚିନ୍ତିତ କରିଦେଇଥାଏ । ଯେପରି ଏକଦା ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କୁ ନିଜ ପିତା ଓ କୃଷକ ସମ୍ପ୍ରଦାୟଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଚାଲିଥିବା ଏକ ମୁକଦ୍ଦମାରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିଲା ଏବଂ ଆପଣ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଲେ ଯଦ୍ୱାରା କୃଷକମାନଙ୍କର ଲାଭ ହେଲା ଓ ଆପଣଙ୍କ ପିତାଙ୍କର କ୍ଷତି ହେଲା । ଅତଃ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦାସ ଯାହାଙ୍କୁ ଆମେ ସ୍ୱୀକାର କରିଛେ ତାଙ୍କର ନମୁନା ତ ଏପରି ଅଟେ । ସୁତରାଂ ଆମକୁ ଉକ୍ତ ନମୁନାଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖି ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବାର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ଉଚିତ୍

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ– ଯଦି ନିୟତ ପବିତ୍ର ଥିବ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଖାତିର୍ ସାକ୍ଷୀ ଦେବା ପାଇଁ ନ୍ୟାୟର ମାର୍ଗକୁ ସୁଦୃଢ ଭାବରେ ଧରିରଖିବା ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସତ୍ୟନିଷ୍ଠାର ସହିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବ ତେବେ ଅଲ୍ଲାଃ ଯେ କି ଆମର ପାଳନକର୍ତା ଏବଂ ରାଜିକ୍ (ପୋଷଣକର୍ତା) ସ୍ୱୟଂ ସେ ଆମ ରୋଜଗାରରେ ବରକତ୍ ପ୍ରଦାନ କରିବେ । ଅତଏବ ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ

ନିଜର ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଯଦି ଆମେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଏଭଳି ସ୍ତର ହାସଲ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ନାହିଁ ତେବେ ନା ଘରର ଶାନ୍ତି ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବାକି ରହିବ ନା ସମାଜର ଶାନ୍ତି, ସଦ୍‌ଭାବନା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବ । ସୁରାଃ ମାଏଦାର ନବମ ପଙ୍କ୍ତି ଯାହା ଖୁତବାର ପ୍ରାରମ୍ଭରେ ମୁଁ ପାଠ କରିଥିଲି ତାହାର ଅନୁବାଦ ଏପରିକି ହେ ବିଶ୍ୱାସକାରୀମାନେ ! ତୁମେମାନେ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଦୃଢ ରୁହ ଏବଂ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କିଛି କରିବାକୁ କଦାପି ନପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ । ନ୍ୟାୟ କର ତାହା ଧର୍ମପରାୟଣତାର ଅଧିକ ନିକଟବର୍ତୀ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କୁ ଭୟ କର । ବାସ୍ତବରେ ଅଲ୍ଲାଃ ସେ ସମସ୍ତ ବିଷୟରେ ଅବଗତ ଯାହା ତୁମେ କରୁଅଛ ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- କେତେକ ସ୍ଥାନରେ ଧାର୍ମିକ ବିବାଦ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଏତତ୍ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ଅତ୍ୟାଚାର କରିଥାନ୍ତି ତେବେ ଏପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଜଣେ ମୋମିନ୍‌ର କର୍ତବ୍ୟ ନୁହେଁ କି ସେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଓ ଅନ୍ୟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନଙ୍କ ଅତ୍ୟାଚାରର ପ୍ରତିଶୋଧ ସେହିପରି ନେବା ସହିତ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରକୁ ହାତଛଡ଼ା କରିଦେବ । ଜଣେ ସଚ୍ଚୋଟ ମୋମିନ୍‌ର କର୍ତବ୍ୟ କି ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶକୁ ଦୃଢ ହସ୍ତରେ ଧରିରଖି ସେଥିରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିବା ସହିତ ସେଥିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ଅବହେଳା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବ ନାହିଁ । ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଭାବରେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଅର୍ଥ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ମୁତାବକ ଏଭଳି ନିଜକୁ ବାନ୍ଧିରଖ କି ତୁମର ଅମଳ ସମାଜ, ଅନ୍ୟଧର୍ମାବଲମ୍ବୀ ଓ ଲୋକମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଏକ ଉଦାହରଣ ପାଲଟିଯିବ ତଥା ଅନ୍ୟ ଧର୍ମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉଦାହରଣ ପାଲଟିଯିବ ।

ଆଜିକାଲି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟାୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅନେକ କିଛି ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଛି କି ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ସମ୍ପ୍ରାଦୟର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରୁନାହାନ୍ତି ସେମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କିଭଳି ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରିବେ । ଏହା ବହୁତ ବଡ଼ ଦୁଃଖର କଥା ମୁସଲମାନମାନେ ହିଁ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଦ୍ୱାରା ଇସଲାମକୁ ବଦନାମ୍ କରୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଶାସନ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଅଧିକାର ମାରି ସେମାନଙ୍କ ଶୋଷଣ କରୁଅଛି ଏବଂ ଜନସାଧାରଣ ପ୍ରଶାସନ ସହ ଲଢୁଛନ୍ତି । ସମଗ୍ର ଜନସମାଜ ଅତ୍ୟାଚାରର ଶିକାର ହୋଇ ଧ୍ୱସଂ ହୋଇଚାଲିଛି । ନାମକୁ ମାତ୍ର ମୁସଲମାନ ବୋଲାଉଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହ ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି । ପୁଣି ଅନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଜ ଅନ୍ୟାୟକୁ Justify କରିବା ପାଇଁ କହିଥାନ୍ତି କି ଏମାନେ ଆମ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ତେବେ ସେ ଯାହା ହେଉ ଗୋଷ୍ଠୀସମୂହର ଏହି ଶତ୍ରୁତା ଭବିଷ୍ୟତରେ ପାରସ୍ପରିକ ଶତ୍ରୁତାକୁ ଅଧିକ ଦୃଢିଭୂତ କରିଥାଏ । ଯେପରି ଶତ୍ରୁତାର ବଂଶବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଛି ଏବଂ ତାହାର ଅନ୍ତ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁକରି ଅଲ୍ଲାଃ କହିଲେ କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କରିବାକୁ କଦାପି ନପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ । ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ନକରିବା ହେତୁ (ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର) ଅତ୍ୟାଚାର ବଢିଚାଲିଛି ସୁତରାଂ ତୁମେ ଯେଉଭଳି ପରିସ୍ଥିତିର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୁଅନା କାହିଁକି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବା ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଯେଉଁ ଅଣମୁସଲମାନମାନେ ଆମ ବିରୁଦ୍ଧାଚରଣ କରିଥାନ୍ତି ତାହା ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ କି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅମଳ ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ବିପରୀତ ଅଟେ । ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା କି ମୁସଲମାନମାନେ ନିଜର ନମୁନା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରି ଇସଲାମର ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷାର ପ୍ରମାଣ ଦେଇ ସଂସାରରେ ଇସଲାମର ପ୍ରଚାର କରନ୍ତେ କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ତ ହିସାବ ହିଁ ଓଲଟା ଦେଖିବାକୁ ମିଳୁଅଛି । ପବିତ୍ର କୋରାନ ଏଭଳି ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ଥାଇ ମଧ୍ୟ କି କୌଣସି ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଶତ୍ରୁତା ତୁମମାନଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ ଭିନ୍ନ ଅନ୍ୟଥା କିଛି କରିବାକୁ କଦାପି ନପ୍ରବର୍ତ୍ତାଉ ଏବଂ ଏପରି (ସୁନ୍ଦର) ଶିକ୍ଷା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ପୁସ୍ତକରେ ଦିଆଯାଇ ନାହିଁ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ ଇସଲାମୀୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଅନ୍ୟାୟ ଅତ୍ୟାଚାର ବଜାର ସର୍ବଦା ଗରମ ରହୁଛି ।

ହଜୁର ଅନୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ସହ ମଧ୍ୟ ନ୍ୟାୟ ଆଚରଣ କରିବା ଏବଂ ଏଥିପ୍ରତି ଅଧିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବା ଉଚିତ୍, ଦେଖ ଏହା କିଭଳି ସୁନ୍ଦର ଶିକ୍ଷା ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ଦୁଃଖଦ ଏପରି ଶିକ୍ଷା ସତ୍ତ୍ୱେ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଅମଳ ଅଣମୁସଲମାନ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ଇସଲାମକୁ ବଦନାମ୍ କରିଦେଲାଣି । ଦେଖ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆ କିଭଳି ସୁକ୍ଷ୍ମତାର ସହିତ ସାହାବାମାନଙ୍କର ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କରିଥିଲେ । ତାହାର କିଛି ଉଦାହରଣ ଦେଉଛି ଏକଦା ଗୋଟିଏ ଯୁଦ୍ଧରେ ଅଜାଣତରେ ଜଣେ ସାହାବା ଜଣେ

ମହିଳାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରିଦେଲେ ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆ ଏଥିସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜାଣିଲେ ଆପଣ ଉକ୍ତ ସାହାବାଙ୍କ ଉପରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ଲେଖାଅଛି ସେତେବେଳେ ଆପଣଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ଏଭଳି ଉତ୍ୟକ୍ତ ଭାବନାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା ଯାହାକି ପୂର୍ବରୁ କଦାପି ଦେଖିବାକୁ ମିଳିନଥିଲା । ସାହାବାମାନେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ହଜୁର ଭୂଲବଶତଃ ଏଭଳି ଘଟିଲା ତଥାପି ଆପଣଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ କଷ୍ଟ ହୋଇଥିଲା କି ଏହା ଅନ୍ୟାୟ ହୋଇଛି ।

ପୁଣି ଲେଖାଅଛି ଜଣେ ସାହାବା ଜଣେ ୟହୁଦିଙ୍କଠାରୁ ଚାରି ଦିରହମ୍ କରଜ ନେଇଥିଲେ ଏବଂ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବଧିରେ (କରଜ ପରିଶୋଧ) ନକରିବା ଯୋଗୁଁ ଉକ୍ତ ୟହୁଦି ଜଣକ ହଜୁର ସ.ଆଙ୍କ ନିକଟରେ ଅଭିଯୋଗ କଲେ କି ଅମକ ସାହାବା ମୋର ଅର୍ଥ ଫେରସ୍ତ କରୁନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ନାମ ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ଥିଲା ହଜୁର ସ.ଆ ତାଙ୍କୁ ଡ଼କାଇ କହିଲେ ଏହି ୟହୁଦିର କରଜ ଫେରସ୍ତ କର । ସେ କହିଲେ ହଜୁର ମୁଁ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଶପଥ କରିକହୁଛି ମୋ ନିକଟରେ ଅର୍ଥ ନାହିଁ । ହଜୁର ପୁନଃ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ ତାହାର କରଜ ଫେରସ୍ତ କର । ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ କହିଲେ ହଜୁର ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିଥିଲି ଯେ, ଆପଣ ଆମକୁ ଖୈବର୍ ପଠାଇବେ ଏବଂ ସେହି (ଯୁଦ୍ଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରର) ମାଲେ ଗନିମତ୍‌ରୁ ମୋତେ ଯେଉଁ ଭାଗ ମିଳିବ ସେଥିରେ ମୁଁ ତୁମର କରଜ ପରିଶୋଧ କରିଦେବି । ହଜୁର ସ.ଆ ପୁନଶ୍ଚ କହିଲେ ତାହାର କରଜ ଫେରସ୍ତ କରିଦିଅ, ଯେତେବେଳେ ହଜୁର ସ.ଆ କୌଣସି କଥା ତିନି ଥର କହିଦିଅନ୍ତି ତାହା (ସମ୍ପାଦନ କରିବା) ଅନିର୍ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ସୁତରାଂ ହ. ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ବଜାର ଗଲେ ସେତେବେଳେ ସେ (ଶରୀରରେ) ଗୋଟିଏ ଚଦର ପିନ୍ଧିଥିଲେ ଓ ମୁଣ୍ଡରେ ପଗଡ଼ି ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ପଗଡ଼ି କାଢି ତାହାକୁ ଧୋତି ଭାବରେ ପିନ୍ଧିଲେ ଏବଂ ଚଦରଟିକୁ ଚାରି ଦିରହମ୍‌ରେ ବିକ୍ରିକରି ଉକ୍ତ ୟହୁଦିର କରଜ ପରିଶୋଧ କରିଦେଲେ । ତେବେ ଏପରି ହଜୁର ସ.ଆ ନିଜ ସାହାବାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଶାସନ କରିଥିଲେ । ୟୁହୁଦିକୁ ଏପରି କହିଲେ ନାହିଁ କି ସେ ତୁମକୁ ସମୟ ମାଗିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମୟ ଦିଅ ବରଂ ନିଜ ସାଥିଙ୍କୁ କହିଲେ କି ସଙ୍ଗେସଙ୍ଗେ ତାହାର କରଜ ପରିଶୋଧ କର ଏବଂ ଏଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ପରିଧାନ କରିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟହେଲେ । **ତେବେ ନ୍ୟାୟ ବିଚାରର ଏଭଳି ସ୍ତର ଆମ୍ଭକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେଯାଇ ଆମେ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ଦାସଙ୍କ ମାନ୍ୟକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣନା ହୋଇପାରିବା ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ ଆଗମନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିପାରିବା ।**

ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ କହିଲେ- ମୁଁ ସୁରେ ଆରାଫ୍‌ର ଯେଉଁ ପକ୍ତିଂ ପାଠ କରିଥିଲି ସେଥିରେ ଅଲ୍ଲାଃ କହିଛନ୍ତି ଆମ୍ଭେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ଏକ ଗୋଷ୍ଠୀ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ ସତ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାନ୍ତି ଏବଂ ତଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟ ବିଚାର ମଧ୍ୟ କରନ୍ତି । ଯଦି ଜଣେ ସ୍ୱୟଂ ଅସତ୍ ମାର୍ଗରେ ଥିବ ସେ କିଭଳି ଅନ୍ୟକୁ ସତ୍‌ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରିପାରିବ । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜଣେ ସ୍ୱୟଂ ନ୍ୟାୟ ବିଚାର କରିବାରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ରହିନାହିଁ ସେ କିଭଳି ଅନ୍ୟକୁ ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ସୁତରାଂ ଯଦି ଆମକୁ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ସହ କରିଥିବା ବୟତର ସର୍ତାବଳୀ ଏବଂ ଆପଣଙ୍କ (ଆଗମନର) ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପୂରଣ କରିବାର ଅଛି ତଥା ଇସଲାମର ବାର୍ତା ବିଶ୍ୱରେ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି, ପ୍ରଚାରର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାର ଅଛି ତେବେ ନିୟମାନୁଯାୟୀ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ଉତମ ଚରିତ୍ରକୁ ଆପଣାଇବାକୁ ହେବ ଯାହାକି ଇସଲାମୀୟ ଶିକ୍ଷା ଓ ହଜରତ ମହମ୍ମଦ ସ.ଆଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଅଟେ ।

ଅଲ୍ଲାଃତାଲା କରନ୍ତୁ କି ଆମେ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ଆଦେଶ ମୁତାବକ ନିଜ ଜୀବନ ଅତିବାହିତ କରୁ ଏବଂ ହଜରତ ମସିହ ମଉଦ ଆ.ସଙ୍କ ବୟତର କର୍ତବ୍ୟ ସମ୍ପାଦନକାରୀ ହେଉ । ଆମେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରେରଣା ଓ ନ୍ୟାୟର ପ୍ରତିବିମ୍ବ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଉ । ଖୁତବା ଜୁମାର ଶେଷରେ ହଜୁର ଅନଓ୍ୱର ଅ.ବ ଶ୍ରୀମାନ ହସନ ମହମ୍ମଦ ଖାଁ ଆରିଫ୍ ସାହେବ ପିତା ଶ୍ରୀମାନ ଫଜଲ୍ ମହମ୍ମଦ ଖାଁ ସାହେବଙ୍କର ନମାଜ ଜନାଯାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରିବାର ଘୋଷଣା କଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ଉତମ ଚରିତ୍ର ଚର୍ଚ୍ଚା କଲେ ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a

10th November 2017